

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Om Censur. (Med særdeles Betragtning af Sjællands Klerkemøde.)

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 1187. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1812_187-txt-shoot-idm225/facsimile.pdf (tilgået 05. august 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Bl Man sigt, at Saabant blev for vidtskiftig, da svaret jeg, at Duffoppen har baade Kald og Myndighed til at hude Taaehed, naar der findes usømmelig eller om Ord og ingen Ting, men først Seriden maandelig om de Stykker, som ere Menneget vigtige i Tid og Etighed, da ved jeg, at ingen Mand, som er beskrevet for sin og sine Brøders Vished i Treen og Haaber, vil lade sig Tiden falde lang, de Andre, lad dem fare! de have der Intet at gøre. For det første havde det vist ingen Nød, at Forhødsingerne skulde virkeligt blive langvarige, men kom en saadan Tid, da kunde de og gerne holde op, da havde Indretningen udvirket hvad den skulde, og Kampene fandt nok hinanden i aaben Mark.

Dette er en Censur, som kan tilcandtes, ikke den anden, som vilde, om muligt, tvale Alt. Adskillige, som burde tale, vilde krampe sig ved at mestres af en Enkelt, uden at kunne tage til Genmæle, ledes ved et Arbejde, som maaske blev forsvaavid omkost, finde en Lindskjoldning for den Trevendte og Mennekesfrugt, som i denne Vantroens Tidsalder er ei sjelden hoo de overblevne Kvindes Adskillige, som seent bleve færdige, og hvis Mest værop da burde heres, holdtes borte, og for at Mødet ei skulde blive ganske maalløst, maatte Man da lade dem tale, som af sinaarvorn forfængelighed oplode Munden til Snak og Bravl. Alt Dette vilde skee, naar ogsaa Censurerne vare de mest oplyste og skiklige, men hvem der end læstes til dette haade vanfælsige og brydjomme Kald, vilde der altid blive Nogen, og maaske meget med det deres Doms at udvæite, og hvad blev den rimelige Følge?

Et Svaret om Censur falder ganske anderledes ud, naar der spørges om de Afhænginger, paa hvilekandenmodet skolem trækker sit Etal ved at udgibe dem, vilde jeg ikke evnans ointale, dersom jeg ei med det Samme vilde anmerke, at her en langt strengere Censur burde finde Sted.

Saaledes har ja da berøvid fremlagt men, maaske ubevendige men ei ugrundede Indsigelse i en Sag, der ei kan være nogen dansk Ven af Religion og Videnskaber siggesid. For min egen Stokk er det vidtelig ikke, thi Kristendom maa blive forbuden, førend en Censur med Ret kan hude mig tie, og gør han det alligevel, skal vi derom nappes saa den første Gang, at han vel betænker

sig den anden; men skulde end Ordet toges fra mig, er jeg dog rolig, thi kun Gud ved hvor min Tale kan være gavnlig, og der er han magtig til at oplade mig Døren, om saa hele Helvede stod i Veien. Han, hvis Dø er over Mennekesens Dørn, vil ogsaa i denne Sag spre Alt til sin Ere og Sandhedens Fremgang, og jeg tør haabe, at den Mand, der plantede Træet, vil, efter Guds, vage over det, saa det ei undergraves i den unge Alder; lad end nogle Krugter være ermskufne og vantroune; de falde af og trædes under Fødder, nogle vil dog være og mednes til Bedrøvelselse og Glæde paa den tunge Vandring.

N. F. S. Grundtvig.

Inden- og udenlandske Efterretninger.

Indenlandske Efterretninger.

Kammerraad og Cancellisekretair Feddersten har, solgt Gaarden No. 157 i Analiegaden til Grosserer Holstet for 100.000 Rdlr.

Et practisk Brev med Hjelands Naastand i sin Køn at forlange Livet, at man ikke vil finde, at nogen Krabbling eller noget vanføret Menneke opnaaer en meget høi Alder, er en Mand i Scrityløf Sogn i Jylland, almindelig kaldet Søren Koenand. Naaget denne Mand altid har været en Krabbling med Hvide Hørn, fuldre han dog sidde St. Hans Dag sic 100de Aar, og hvad som mere er, han har endog fundet en tre Ledagerinde paa Livets Bani, der er 80 Aar gammel. Begge ere Almisselemmer.

Overretten i Gottorff har under d. 18 Aag. ladet kjenndgjøre, at i Folge en Begjering fra det Kongelige Gesandtskab i Wien, paalægges alle som Haandværksværende udenlands vandrende Kønsl. Underfartiere som Vilge, at forjone sig foruden Kundschafter med Beviser fra indenlandske Kirche-ritreiter eller Dvorighedens Leutheater, for at kunne legitimer sig som Kønsl. Underfartiere og erholde de Kønsl. Gesandtskabets Beskræftelsesbeviser.

Hr. Pastor Borgeland har udgivet et Digt, under Titel: Slaget ved Rungver.

Naar man kjøber en Hjerding Emor hos en Holstecns Slipper, pleier han at veie den, og hvad den udgjør meer end 4 Lpd., maa Kjøderen betale

Bl Man sigt, at Saabant blev for vidtskiftig, da svaret jeg, at Duffoppen har baade Kald og Myndighed til at hude Taaehed, naar der findes usømmelig eller om Ord og ingen Ting, men først Seriden maandelig om de Stykker, som ere Menneget vigtige i Tid og Etighed, da ved jeg, at ingen Mand, som er beskrevet for sin og sine Brøders Vished i Treen og Haaber, vil lade sig Tiden falde lang, de Andre, lad dem fare! de have der Intet at gøre. For det første havde det vist ingen Nød, at Forhænderingerne skulde virkeligt blive langvarige, men kom en saadan Tid, da kunde de og gerne holde op, da havde Indretningen udvirket hvad den skulde, og Kamperne fandt nok hinanden i aaben Mark.

Dette er en Censur, som kan tiltaendes, ikke den anden, som vilde, om muligt, tvale Alt. Adskillige, som burde tale, vilde frempe sig ved at mestres af en Enkelt, uden at kunne tage til Genmæle, ledes ved et Arbejde, som maatte blev forsvaude omkost, finde en Lindskjoldning for den Trevendte og Menneskefrugt, som i denne Vantroens Tidsalder er ei sjelden hode de overblevne Kvindes Adskillige, som seent bleve færdige, og hvis Mest uerop da burde heres, holdtes borte, og for at Mødet ei skulde blive ganske maalløst, maatte Man da lade dem tale, som af sinaarvorn forfængelighed oplode Munden til Snak og Bravt. Alt Dette vilde ske, naar ogsaa Censurerne vare de mest oplyste og skiklige, men hvem der end loffedes til dette haade vanfælske og brydjomme Kald, vilde der altid blive Noget, og maatte meget med det da deres Dom at udvælte, og hvad blev den rimelige Folge?

Et Svaret om Censur falder ganske anderledes ud, naar der spørges om de Afhænderinger, paa hvilke Landemodet skjelum trækker sit Etal ved at udgibe dem, vilde jeg ikke evnans omtale, dersom jeg ei med det Samme vilde anmerke, at her en langt strengere Censur burde finde Sted.

Saaledes har ja da berøvet fremlagt men, maatte maabvendige men ei ugrundede Indsigelse i en Sag, der ei kan være nogen dansk Ven af Religion og Videnskaber sigsigst. For min egen Stald er det vidtelig ikke, thi Kristendom maa blive forbuden, førend en Censur med Ret kan hude mig til, og gør han det alligevel, skal vi derom nappes saa den første Gang, at han vel betænker

sig den anden; men skulde end Ordet toges fra mig, er jeg dog rolig, thi kun Gud ved hvor min Tale kan være gavnlig, og der er han magtig til at oplade mig Døren, om saa hele Helvede stod i Veien. Han, hvis Dø er over Mennegets Dø, vil ogsaa i denne Sag spre Alt til sin Ere og Sandhedens Fremgang, og jeg tør haabe, at den Mand, der plantede Træet, vil, efter Løns, vage over det, saa det ei undergraves i den unge Alder; lad end nogle Krugter være ermfusne og vantroune; de falde af og trædes under Fødder, nogle vil dog være og mednes til Bedrøvelse og Glæde paa den tunge Vandring.

N. F. S. Grundtvig.

Inden- og udenlandske Efterretninger.

Indenlandske Efterretninger.

Kammerraad og Cancellisekretair Heddersten har, enligt Gaarden No. 157 i Analiegaden til Grosserer Høstet for 100.000 Rdlr.

Et practisk Brev med Hjelands Paastand i sin Kænk at forlange Livet, at man ikke vil finde, at nogen Krabbling eller noget vanføret Menneke opnaaer en meget høi Alder, er en Mand i Scrityløf Søgn i Jylland, almindelig kaldet Sø i en Koenand. Næget denne Mand altid har været en Krabbling med Hvide Hæ, fuldre han dog sidde St. Hans Dag til 100de Aar, og hvad som mere er, han har endog fundet en tre Ledagerinde paa Livets Bani, der er 80 Aar gammel. Begge ere Almisselemmer.

Overretten i Gottorff har under d. 18 Aag. ladet kjenndgjøre, at i Folge en Begjering fra det Kongelige Gesandtskab i Wien, paalægges alle som Haandværksvænde udenlands vandrende Kongl. Underaartere som Vilge, at forjone sig foruden Kundschafter med Beviser fra indenlandske Kirche-ritreiter eller Dvrigsheds-Lertheater, for at kunne legitimer sig som Kongl. Underaartere og erholde de Kongel. Gesandtskabets Beskættelsesbeviser.

Hr. Pastor Borgeland har udgivet et Digt, under Titel: Slaget ved Rungver.

Naar man kjøber en Hjerding Emor hos en Holstecns Slipper, pleter han at veie den, og hvad den udgjør meer end 4 Lpd., maa Kjøderen betale

